

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/153/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012201674
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1012201674.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne T. X., U., zastúpenej Mgr. Miroslavom Hončárom, advokátom, so sídlom Perličková 26, Bratislava, proti žalovanému Okresnému úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky (právny nástupca zrušeného Krajného stavebného Úradu v Bratislave), Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2012/0884/JAN zo dňa 15.08.2012, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/302/2012-53 zo dňa 27. augusta 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/302/2012-53 zo dňa 27. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2012/0884/JAN zo dňa 15.08.2012, ktorým právny predchodca žalovaného podľa § 30 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zastavil konanie začaté dňa 15.08.2011 vo veci preskúmania rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. D-2008/1162-150/S/33/Ma zo dňa 09.07.2008, právoplatného dňa 18.08.2008, v konaní mimo odvolacieho konania, nakoľko odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu. Mestská časť Bratislava - Dúbravka týmto rozhodnutím dodatočne povolila stavebné úpravy „Rekonštrukcia bytu č. 14, 3. poschodie, U.“ stavebníkom Ing. J. U. a M. U. podľa statického posudku stavby č. 9/2007, vypracovaného Ing. O. X., autorizovaným stavebným inžinierom. Na podnet žalobkyne na preskúmanie tohto rozhodnutia mimo odvolacieho konania bývalý Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím č. A/2011/1958/JAN zo dňa 08.11.2011 zrušil uvedené rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Dúbravka zo dňa 09.07.2008. Na odvolanie stavebníkov Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky

rozhodnutím č. 11165/2012/SVBP-24833 zo dňa 26.04.2012 zrušilo rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 08.11.2011 z dôvodu, že nie je v celom rozsahu v súlade so zákonom. Podľa ministerstva stavebníci konali v dobrej viere, že postupujú v súlade s platnými právnymi predpismi, keď zabezpečili súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a že vydaním právoplatného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavebných úprav nadobudli legálne právo stavebné úpravy ukončiť s tým, že závery statického posudku sú záväzným podkladom pre vydanie stavebného povolenia. Krajský stavebný úrad v Bratislave preto následne napadnutým rozhodnutím zastavil konanie o preskúmanie právoplatného rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. D-2008/1162-150/S/33/Ma zo dňa 09.07.2008 mimo odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je mimoriadny opravný prostriedok v správnom konaní, ktorého primárnym účelom je náprava hmotnoprávných omylov, teda riešenie porušení hmotného práva; nie je určené na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Správny orgán pritom musí dbať na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, ale ochrana dobromyseľne nadobudnutých práv vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je absolútna. Úlohou krajského súdu preto bolo posúdiť, či záver bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave o odpadnutí dôvodu pre preskúmanie dodatočného stavebného povolenia vydaného Mestskou časťou Bratislava - Dúbravka mimo odvolacieho konania vyplývajúci z právneho názoru Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR je v súlade so zákonom a či žalobkyňou vytýkané nedostatky dodatočného stavebného povolenia a postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, predstavujú natoľko závažné porušenie zákona, že je dôvod na zmenu alebo zrušenie dodatočného stavebného povolenia mimo odvolacieho konania.

K tvrdeniu žalobkyne, že vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome neboli oboznámení s postupom stavebného úradu a s vydanými rozhodnutiami, nakoľko stavebný úrad tieto písomnosti nevyvesil v bytovom dome, krajský súd uviedol, že vzhľadom na značný počet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom dome bol zákonný dôvod na doručovanie písomností verejnou vyhláškou. Napriek tomu mal stavebný úrad aspoň rozhodnutie vo veci oznámiť vyvesením verejnej vyhlášky priamo v bytovom dome, tento nedostatok však sám o sebe nie je dôkazom o rozpore vydaného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavebných úprav s hmotným právom, pre ktorý by ho bolo potrebné zrušiť či zmeniť.

Nebolo sporné, že stavebníci urobili zásah do nosnej steny bytového domu bez predchádzajúceho právoplatného stavebného povolenia a bez toho, aby s týmito stavebnými úpravami vyslovila súhlas nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov hlasovaním na schôdzi vlastníkov. Nemožno ale prehliadnúť, že stavebníci zabezpečili súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov v dome s vykonanými stavebnými úpravami neformálnym spôsobom (obežníkom), čo predstavuje zákonom vyžadovaný prejav vôle väčšiny vlastníkov. Stavebné úpravy boli vykonané v súlade so statickým posudkom Ing. O. X., autorizovaného stavebného inžiniera, ktorý stanovil prípustný technologický postup pre realizáciu otvoru v nosnej priečke bez ohrozenia statiky domu. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať výsledok a závery tohto statického posúdenia, ani závery Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR ako nadriadeného orgánu bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave, ktorý považoval uvedený postup prvostupňového stavebného úradu v súvislosti s posudzovaním statiky stavby za súladný so stavebným zákonom.

Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd po preskúmaní veci k záveru, že napadnuté rozhodnutie o zastavení mimo odvolacieho konania bolo z hľadiska žalobných dôvodov v medziach zákona.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko žalobkyňa vo veci úspech nemala a žalovanému v systéme správneho súdnictva právo na náhradu trov zásadne neprináleží.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie s návrhom, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie

žalovaného v 1. rade č. A/2012/0884/JAN zo dňa 15.08.2012 v spojení s rozhodnutím žalovaného v 2. rade č.11165/2012/SVBP-24833 zo dňa 26.4.2012 a potvrdil rozhodnutie žalovaného v 1. rade č. A/2011/1958/JAN zo dňa 08.11.2011 a priznal jej náhradu trov konania. Namietala, že krajský súd pochybil, ak akceptoval súhlas spoluvlastníkov domu na U. so stavenými úpravami v byte č. 14 na 3. poschodí a tým, že zápisnica o hlasovaní podľa zákona o vlastníctve bytov č.182/1993 Z.z. nebola v dome vyvesená, došlo k porušeniu jej práva obrátiť sa na súd. Ďalšie pochybenie správnych orgánov aj súdu vidí v tom, že uznali statický posudok vypracovaný Ing. O. X. zo dňa 17.09.2007, lebo neobsahoval statický výpočet, ktorý by overil bezpečnosť zásahu do 12. poschodového vežového panelového domu, navyše posudok nemá číslovanie strán, nie je podpísaný ani opatrený okrúhlou pečiatkou, takže je neplatný. Po vysekaní panelu medzi obývačkou a kuchyňou v byte č. 14 praskali panely, vznikali trhliny, preto sa dotknutí vlastníci bytov obrátili na stavebný úrad, aby nepovoľoval vysekávanie panelov. Žalobkyňa si objednala vypracovanie statického posudku, ktorý pripája a z ktorého vyplýva záver o poškodení statiky domu. Praskanie panelov v dome pokračuje, preto žalobkyňa v obave o svoj život spáva po rodinách.

Ďalej namietala, že sa cíti dotknutá na svojich právach tým, že jej stavebný úrad nedoručil tzv. dodatočné stavebné povolenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu jej práva na pokojné užívanie vlastného majetku. Nemožno od nej ako starobnej dôchodkyne s trvalým ťažkým poškodením pohybového aparátu očakávať, aby navštevovala verejnú tabuľu Miestneho úradu v Dúbravke, aby mohla podať odvolanie.

Vô vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, ktorý dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie o zastavení mimo odvolacieho konania bolo z hľadiska žalobných dôvodov v medziach zákona. Má za to, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav veci a správne posúdil podstatné otázky sporu. Z relevantných ustanovení vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona a zákona č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch vyplýva, že za statické posúdenie navrhovanej stavby (alebo jej časti), alebo navrhovaných zmien stavby (čo je tento prípad), ktorá je predmetom stavebného konania, je zodpovedný autorizovaný stavebný inžinier - statik ako osoba s príslušnými odbornými vedomosťami a autorizáciou, ktorá je plne zodpovedná za vypracovanie a správnosť statického posudku vrátane výpočtov, výsledok a závery statického posudku - statické posúdenie je záväzným podkladom pre vydanie stavebného povolenia. Ani prvostupňový, ani odvolací správny orgán nie je oprávnený kontrolovať, posudzovať jeho rozsah a vyhodnocovať statický posudok, ani neho vyplývajúce statické posúdenie, vypracované autorizovaným inžinierom - statikom. Má tiež za to, že stavebný úrad nepostupoval v rozpore so zákonom, keď vzhľadom na veľký počet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome oznámene o začatí stavebného konania ako aj samotné rozhodnutie doručoval verejnou vyhláškou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 11.02.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.10.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo

opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho prieskumu odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe. Vychádzal pritom zo skutkového stavu, ako ho ustálil krajský súd a ako vyplýva z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou sú aj pripojené administratívne spisy konajúcich správnych orgánov.

Odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania sa v podstate neodlišovali od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, s ktorého dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na citované ustanovenie O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého

rozsudku. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku iba dodáva:

Odvolací súd predovšetkým považuje za potrebné uviesť, že predmetom súdneho prieskumu na základe žaloby podanej žalobkyňou dňa 13.09.2012 bolo iba rozhodnutie žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu - zrušeného Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2012/0884/JAN zo dňa 15.08.2012, ktorým zastavil konanie začaté dňa 15.08.2011 vo veci preskúmania rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. D-2008/1162-150/S/33/Ma zo dňa 09.07.2008, právoplatného dňa 18.08.2008 v konaní mimo odvolacieho konania s odôvodnením, že odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu. Toto rozhodnutie bolo vydané na základe rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru Štátnej stavebnej správy a územného plánovania (ďalej len „ministerstvo“) č. 11165/2012/SVBP-24833 zo dňa 26.04.2012, ktoré nebol predmetom súdneho prieskumu v dôsledku včas podanej žaloby, preto právny názor v ňom vyslovený sa stal pre správny orgán nižšieho stupňa záväzným a zákonnosť následného rozhodnutia musí aj najvyšší súd posudzovať v súlade s ním. Vychádzajúc z tohto rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave, odboru stavebného poriadku a štátneho stavebného dohľadu č. A/2011/1958/JAN zo dňa 08.11.2011, treba považovať za uzavretú otázku statického posudku vypracovaného Ing. O. X., autorizovaným stavebným inžinierom v odbore statika stavieb, v septembri 2007, na základe ktorého boli predmetné stavebné úpravy bytu dodatočne povolené (práve rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Dúbravka ako príslušného stavebného úradu č. D- 2008/1162-150/S/33/Ma zo dňa 09.07.2008). Ako uviedlo ministerstvo v odôvodnení svojho rozhodnutia, Ing. O. X. vykonal na základe žiadosti stavebníkov obhliadku bytu č. 14, kde preskúmal aktuálny statický stav bytu a nosný systém priečok a stropov, popísal podrobný technologický postup pre realizáciu otvoru medzi obývacou izbou a kuchyňou v byte č. 14 so záverom, že uvedeným spôsobom je možné otvor realizovať bez ohrozenia statiky bytového domu, a že pri realizácii otvoru nebudú použité ťažké vibračné zariadenia. Z obsahu spisu ministerstvo zistilo, že zamestnanec krajského stavebného úradu oprel odôvodnenie zrušujúceho rozhodnutia o vlastné hodnotenie statiky stavby a spochybnenie statického posúdenia vypracovaného autorizovaným inžinierom pre statiku stavieb, na čo nemá príslušnú odbornú spôsobilosť (autorizáciu) ani kompetenciu. Rovnako z predloženého spisového materiálu považovalo ministerstvo sa preukázané, že stavebníci pre účely vydania rozhodnutia stavebného úradu zabezpečili súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome, ktorí súhlasili so stavebnými úpravami v byte č. 14 na 3. poschodí bytového domu na U. podľa predloženej projektovej dokumentácie stavby a statického posudku, vypracovaného Ing. O. X.. Ani správca predmetného bytového domu nemal námietky k plánovaným stavebným úpravám v byte za dodržania podmienok, ktoré sa týkali času a doby vykonávania stavebných úprav, ukladania stavebného odpadu, zabezpečenia upratovania spoločných priestorov bytového domu, možnosti nevyhnutného uzavretia spoločného rozvodu vody a zabezpečenia vykonávania úprav, ktoré zasahujú do nosných konštrukcií stavby, firmami, ktoré na uvedenú činnosť majú oprávnenie. V závere ministerstvo konštatovalo, že stavebníci (odvolatelia) konali v dobrej viere, že postupujú v súlade s platnými právnymi predpismi a že vydaním právoplatného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavebných úprav nadobudli legálne právo stavebné úpravy dokončiť. Z citovaného rozhodnutia teda vyplynul jednoznačný právny názor, že v danej veci nebol daný dôvod na začatie mimoodvolacieho konania vo veci preskúmania právoplatného rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. D- 2008/1162-150/S/33/Ma zo dňa 09.07.2008 o dodatočnom povolení stavebných úprav - „Rekonštrukcia bytu č. 14, 3. poschodie, U.“. Bývalý Krajský stavebný úrad v Bratislave, súd viazaný týmto právnym názorom, preto nemal inú možnosť, než konanie začaté dňa 15.08.2011 vo veci preskúmania rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. D-2008/1162-150/S/33/Ma zo dňa 9.07.2008, právoplatného dňa 18.08.2008 v konaní mimo odvolacieho konania zastaviť, pretože nebol daný zákonný dôvod pre začatie tohto konania.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s právnymi námietkami odvolateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej

by zostalo na odvolacom súde, a preto ďalšie námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Platí to aj pre posudok, ktoré žalobkyňa predložila v odvolacom konaní, z ktorého jednak jednoznačne nevyplýva ňou tvrdený záver, ale predovšetkým dôvodom na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je len nezákonnosť rozhodnutia, ktorá existovala už v čase jeho vydania z dôvodu nerešpektovania právneho stavu a skutkových okolností, ktoré vtedy objektívne existovali.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.